

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KREDENS na KREDYT

OJCZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

KREDENS i KREDYT – choć dziś nie mają ze sobą nic wspólnego – wywodzą się od pokrewnych słów łacińskich. W polszczyźnie KREDYT jest zapożyczeniem niemieckim, KREDENS – francuskim lub niemieckim, ale oba słowa pochodzą od łacińskich czasowników *credo*, *credere* ‘wierzyć i – pokrewnego mu – *credito*, *creditare* ‘silnie w coś wierzyć’. Nawet łacińskie określenie oznaczające osobę udzielającą pożyczki (czyli kredytu) – *creditor* – zostało dosłownie przetłumaczone na polski jako WIERZYCIEL. Ciekawe są językowe dzieje starego KREDENSU: jeszcze w średniowiecznej łacinie wyraz *credentia*, od którego bezpośrednio pochodzi KREDENS, oznaczał ‘wiara, zaufanie’. Tym mianem określano również spełnianie pucharu, czyli picie ze wspólnego pucharu obiegającego stół (jako dowód na to, że wszyscy biesiadnicy sobie ufają). Później określenie przeszło na sam puchar, całą zastawę stołową, a z czasem – na miejsce, gdzie ową zastawę przechowywano (w zamknięciu). Paradoksalnie, niejako wbrew pierwotnemu znaczeniu i słowa, i ceremoniału, przechowywanie naczyń stołowych pod kluczem stało się bowiem koniecznością, zwłaszcza we Włoszech, gdzie wśród członków znamienitych rodów rozpowszechnił się brzydki zwyczaj zatrufiania pucharów...